

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 239. De bonis traditis in Gardinun in pago Nithega.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 239.

Tradidit hildibert pro anima fratris sui teodberti in *gardinum* (S) quidquid ibi habuit testef alfuini harbert uuoltbert *derling* (T) fini.

gubernante Corbeiam Adalgario.

§. 240.

Rodershusen inter monasterium Poelde et Duderstadium; *Bernbardehusen* vero, quæ etiam erat in eodem pago Hlilgo, testante §. 130, posset eadem villa esse, quæ in diplomate quodam Heinrici II, ad annum 1016 dato, appellatur *Bernesbusen in pago Lisga*, quam fuisse vicum Bahnhausen in præfectura Stauffenburg, iam quidem supra pronunciauimus. Fortassis autem subest Bernhausen vicus, qui reperitur in Leuckfeldii *Antiquit. Katlenburg*, p. 58. Hæc autem obseruatio nobis porro persuadet, pagum *Hlilgo*, vti in Registro nostro semper scribitur, esse eundem pagum, qui aliis in diplomatibus appellatur Lisga, Lisca et Lisgo-we, cui porro tribuuntur 1) *Reinoluesbusen* 2) *Borside* 3) *Landwerdesbusen*, forte Langelhausen haud procul a Waake in terminis Eichsfeldiæ, 4) *Eildagesem*, an Edesheim in præfectura Brunstein? 5) *Euergotbessem*, Ebergörzen in præfectura Radolfshausen 6) *Hermannigeroth* 7) *Wachana*, an Waake? 8) *Hermannesbusen* an Harjehusen in præfectura Westerhof? 9) *Motluingerod*, villa desolata haud procul ab vrbe Osteroda 10) *Foresazi* seu Förste ad Osterodam et 11) *Hadluingerod*. De reliquis villis, in hoc pago sitis et ex parte olim ad Corbeiam spectantibus, egimus supra §. 112.

- (S) *Gardinum* villa erat, testante nostro Registro, sita in pago *Nithiga*. Ex quo concludimus, *Gardinum* esse eandem villam, quæ supra §. 87 appellatur *Gerdinum*, quæque nunc nominatur *Gerden*, in episcopatu Paderbornensi sita inter acidulas Schmechtanas, Herste, Istrup, Siddelen atque Haverhusen. Hodie in vico *Gerden* grex est ancillarum Dei ordinis S. Benedicti, olim congregatus in monte *Iburg* consensu Beatricis, Herisfensis abbatissæ, a Bernhardo episcopo Paderbornensi obtento circa annum 1134. Cum vero virgines, in monte *Iburg* collectæ, in magna rerum inopia traherent vitam, vir quidam nobilis *Heinricus de Gerdenen* ad augendam sibi spem vitæ æternæ christum eiusque genetricem Mariam et B. Petrum omnium bonorum suorum heredem delegit, et in fundo domus suæ, videlicet *Gerdenen*, cænobium construxit, in quod episcopus, de quo diximus, dei famulas e loco, calamitatis et miseræ pleno, transduxit, *Megeverde* sorore illius *Heinrici* et filii eius, *Wernone*, *Godefrido* et *Basilio*, id ipsum collaudantibus, testante diplomate episcopi Paderbornensis Bernhardi, ad annum 1142 dato. Quum vero iam tempore regum Francorum in eadem regione exstitit tam *Nortgardinum*, quam *Suitgardinum*, villa, vti apparet e decreto synodali Wormatiensi ad annum 868 Tom. I. *Annal. Paderb. Nic. Schatenii* p. 164; *Hildibertus* in *Nortgardinum* villa tradidisse videtur bona sua abbatæ Corbeiensis. Eum cum fratre suo *Teodberto* ad progenitores comitum Euersteinsium pertinuisse, nobis probabile videtur. Et fortassis fator fuit iste *Hildebertus* illius nobilis viri *Heinrici de Gerdenen*, qui vixit anno 1142. Comites enim Euersteinsenses in eadem regione bona quædam possedisse, negari non debet. Probabilissime ab eodem *Hildiberto* descendunt nobiles *domini de Brakel*, qui consanguinei fuere comitum de Euerstein, diplomatis nostris testantibus, in *Historia* nostra *Corbeiensis* producentis. Iam supra §. 104. not. (n) quendam *Hildibertum* et *Theodbertum* inter progenitores comitum de Euerstein deprehendimus, vt adeo verisimile sit, nostros *Hildibertum* et *Teodbertum* fuisse filios *Eggrici*, nepotis *Brunonis* Angariorum ducis.

- (T) *Derling* nomen viri est in Saxonia nostra tritum et vsitatum. In eadem Saxonia quendam *Derlingi* pagum deprehendimus, nempe in medirullio Principatus ne *Der-Wolferbuttelani*. De pago hoc exposuimus supra §. 15. not. (w) atque in his traditionibus passim. Nomen hunc pagum accepisse a *Derlingis* populis, quos Saxones nostri in suam potestatem redegerunt, admodum probabile est. Patet e traditionibus nostris, et imprimis ex §. 24, in eodem pago *Derlingo* exstitisse seruos æque ac in aliis pagis Westfaliæ atque Angariæ. Conclufimus inde, seruos illos esse reliquias veterum *Derlingorum*, quorum fator vel pater fuisse videtur